

3 lutego 1930 r.

Dold 9/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11181.

Kl. 29 a 6.

Hans Eggert
(Berlin-Karlshorst, Niemcy).

Bęben wirówki przędzalniczej.

Zgłoszono 20 stycznia 1928 r.

Udzielono 26 października 1929 r.

Pierwszeństwo: 3 października 1927 r. (Niemcy).

Bębny wirówek przędzalniczych do wyrobu jedwabiu sztucznego sposobem wirówkowym wykonywa się dotychczas po większej części z odlewu glinowego, gdyż kształt i urządzenie ich nie pozwalają na wyrób zapomocą wytłaczania lub walcowania. Wydrążenie podstawy bębna do osadzenia na końcu wału wirówki powinno mieć oś przechodzącą przez środek ciężkości bębna, aby przy dużej ilości obrotów, wykonywanych przez bęben, nie zachodziły drgania całego zespołu. Poza tem w wydrążeniu mieści się osobna pochwa z materiału twardego, odpornego na działanie kwasów, gdyż miękki glin nie wytrzymuje natężenia mechanicznego.

Bębny glinowe posiadają następnie tę wadę, że odlew glinowy nie jest wolny od por, do których wnikają używane przy obróbce kwasy, dzięki czemu w krótkim cza-

sie materiał bębna staje się gąbczasty, a bęben niezdatny do użytku.

Bębny przędzalnicze są zamknięte pokrywą i zabezpieczone zapadającą do wtoconego żłobka sprężyną zaciskającą, przy czem nieraz zdarza się, że przy niezupełnym pewnem osadzeniu sprężyny albo wytarciu się żłobka, względnie sprężyny samej, ta ostatnia się obluzuje, co może powodować nieszczęśliwe wypadki.

Wkońcu należy zaznaczyć, że po wykończeniu przędzonych nitki bębny zdejmują się z wału, poczem wyjmują się z nich zwoje włókna. Zwoje w ten sposób wyjęte z bębna układają się na osobnych stołach do dalszej przeróbki, przyczem należy się z niemi obchodzić bardzo starannie, aby się nie uszkodziły.

Wszystkich powyższych wad unika się, stosując bęben według niniejszego wyn-

lazu, wykonany z dwóch części. Podstawa, osadzona na wale, wykonana jest z twardego i odpornego na działanie kwasów materiału, np. z odlewu brązowego; górna część odlewu posiada kształt talerza. Na ten talerz zakłada się nasadę w postaci dzwonu, wykonanego z glinu walcowanego. W pokrywie tej nasady mieści się otwór, przez który wprowadza się przesuwacz nici.

Zachodząca na talerz podstawy krawędź nasady posiada wytoczony żłobek, w którym osadza się sprężynę zaciskającą. Poza tem talerz posiada pośrodku zagłębienie, podczas gdy krawędź pokrywy ścięta jest ukośnie w stronę otworu środkowego.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój bębna przedziałniczego, a fig. 2 — widok tegoż zdołu. Podstawa 1 bębna wykonana jest z odpornego na działanie kwasów materiału i posiada pośrodku wspólne środkowe wydrążenie 2 do osadzenia jej na wale wirówki. W górnej części podstawa ma kształt talerza 3 z zagłębieniem 4 pośrodku. Bęben do przedzenia 5 wykonany jest z walcowanego glinu albo jakiegokolwiek innego odpowiedniego materiału i odsadzoną krawędzią 6 występuje poza krawędź talerza 3. Górna część 7 nasady, która w odwróconym stanie może być stosowana jako dno, posiada pośrodku otwór 8, którego wewnętrzna krawędź ścięta jest ukośnie ku środkowi.

Krawędź 6 nasady posiada wokoło wewnątrz żłobek 9, w którym osadza się sprężynę zaciskową 10 dla ścisłego połączenia bębna z podstawą.

Znajdujące się w talerzu 3 zagłębienie 4, jak również ukośnie ścięta krawędź otworu 8 służą do ochrony od uszkodzeń nitki wychodzącej z posuwającego się w kierunku pionowym przesuwacza nici.

Po napełnieniu bębna do oznaczonej miary, zdejmuje się podstawę wraz z bęb-

nem z wału i odwróconą układa na płycie stołowej. Następnie usuwa się sprężynę 10 ze żłobka przez ściśnięcie wolnych jej końców i zdejmuje podstawę z nasady. Nitki przedzone pozostają teraz w nasadzie do dalszej przeróbki i są w ten sposób chronione całkowicie od zniszczenia albo uszkodzenia. Na podstawie może teraz być umocowana inna, próżna nasada i osadzona w wirówce w sposób wyżej opisany.

Nasady mogą być utrzymywane na składzie w dowolnej ilości, gdyż dzięki sposobowi ich wyrobu nie są kosztowne. Poza tem nasady z walcowanego albo tłoczonego glinu są całkowicie wolne od porów, można ich więc używać daleko dłużej.

Dzięki umieszczeniu sprężyny 10 pod bębniem usunięte jest niebezpieczeństwo skaleczenia obsługującego robotnika, gdyż w wypadku obluźowania się sprężyny podczas pracy opada ona nadół i zwisa na podstawie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bęben wirówki przedziałniczej składający się z oddzielnej nasady i podstawy, połączonych w sposób umożliwiający ich łatwe rozłączenie, znamienny tem, że połączenie podstawy (3) i nasady (5) uskutecznia się zapomocą sprężyny pierścieniowej (10), osadzonej w żłobku (9) wytoczonym w wystającej poza podstawę krawędzi (6) nasady (5).

2. Bęben według zastrz. 1, znamienny tem, że w jego podstawie wewnątrz bębna znajduje się środkowe zagłębienie (4).

3. Bęben według zastrz. 1, znamienny tem, że w górnej części nasady znajduje się środkowy otwór, którego wewnętrzna krawędź ścięta jest ukośnie.

Hans Eggert.
Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

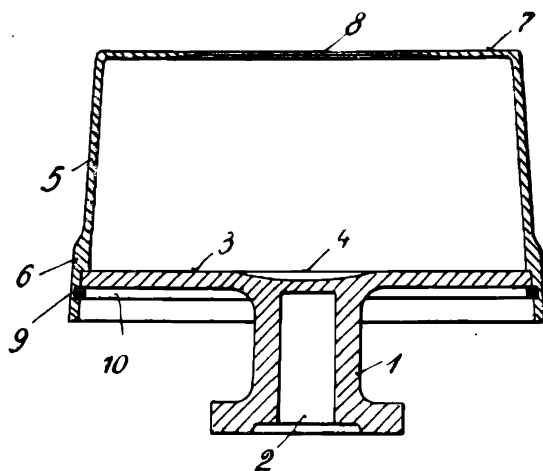

Fig. 2.

